

A Kúria a dr. Sipka Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Ráthonyi Rita ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Debreceni Törvényszéken 5.P.21.224/2011. szám alatt folyamatban volt, és a Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.466/2012/5. számú ítéletével befejezett perében a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 3.500.000 (Hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes több éve kísérletezett a magyar labdarúgást népszerűsítő kiadványok nyereség reményében történő terjesztésével. A szükséges anyagi forrásokkal azonban csak korlátozottan rendelkezett, tevékenységéhez ezért támogatóként kívánta bevonni a felperest. Erre tekintettel a felek között 2009. nyarán tárgyalások kezdődtek, amelyek eredményeként közöttük 2009. augusztus 05-én egy „Névadó szponzor szerződés” elnevezésű megállapodás jött létre. A szerződésben a felperes vállalta, hogy 1.000.000 forint + ÁFA támogatás ellenében feltünteti az alperes termékét, márkanevét, és cégnevét a ... című kiadványban, illetve annak kísérő hirdetéseiben és promóciójában.

A kiadvány 2010. márciusában elkészült. Ezt követően a felperes ismét tárgyalásokat kezdeményezett az alperessel a közös tevékenység továbbfejlesztése céljából. Elképzelése szerint a kiadvány kiegészülne ajándéktárgyként kiosztható, albumba beragasztható matricákkal.

2010. május 13-án a felek között „Promóciós együttműködési szerződés” megnevezésű megállapodás jött létre, amelyben a felperes vállalta a matricák gyártását az alperes részére az előzőleg megküldendő és kiválasztott grafikai minták alapján, továbbá a

2010. május 20. és augusztus 20. közötti időszakban a marketingeszközökön az alperes logójának és terméknevének folyamatos megjelenítését. Az alperes ugyanakkor kötelezettséget vállalt a leszállított matricák átvételére és felhasználására (az akció ideje alatt valamennyi 2 x 2 literes tartósan alacsony bolti áron kínált ... történő ajándékba adására az akcióba bevont üzletek kasszájánál vagy vevőszolgálati pultjánál), valamint a matricák ellenértékének megfizetésére. Vállalta továbbá, hogy népszerűsíti az akciót az egyes üzletláncoknál, és megjeleníti a megállapodás tárgyát képező terméket a saját termékeinek csomagolásán. A promóciós együttműködési szerződést azonban a felek a teljesítés megkezdését megelőzően megszüntették.

2010. júniusának végén a felperes ismételten tárgyalásokat kezdeményezett az alperessel annak érdekében, hogy a megvalósítandó kampány egészüljön ki a matricagyűjtő albumhoz kapcsolódó nyereményjátékkal. A tárgyalások eredményeként 2010. július 15-én a felek vállalkozási szerződést kötöttek egymással, amelyben az alperes megrendelte a felperestől az általa gyártott és forgalmazott ... szénsavas üdítőital értékesítéséhez kapcsolódó „Gyűjtsd a nyerő huszast!” nyereményjáték megszervezését és lebonyolítását. A szerződésben foglaltak szerint a nyereményjáték során felhasználják a felperes szervezeti képviselőjének kizárólagos szellemi tulajdonát képező „Gyűjtőkártya, tasak és gyűjtődoboz” címen nyilvántartott ipari mintaoltalmat úgy, hogy a szerződés mellékletében felsorolt húsz magyar futballista valamelyikének képmásával ellátott matricát a nyereményszelvény mellett kiosztják a nyereményjáték idején az akcióba bevont üzletláncokban értékesítésre kerülő minden két db két literes ... üdítőitalt vásárló részére. A matricákat a felperes vállalta az általa elkészíttetett és az alperessel közösen jóváhagyott grafikai tervek alapján saját költségén legyártatni, és az alperes részére külön írásbeli megrendelés alapján leszállítani, az alperes pedig kötelezettséget vállalt a leszállított matricák átvételére és ellenértékük megfizetésére. Az első leadott megrendelés a szerződés szerint minimum 1.000.000 db matricára, azt ezt követő pótmegrendelések pedig minimum 500.000 db matricára vonatkozhatnak. A matricák egységára 6 forint/db + ÁFA, amely magában foglalja az ipari minta felhasználási díját és a játék megszervezéséért járó vállalkozói díjat is. A felperes a szerződésben kötelezettséget vállalt az akció egységes arculatának kialakítására és a kommunikációs elemek megterveztetésére is. Vállalta továbbá a hozzá beérkezett nyereményszelvények folyamatos feldolgozását, és a tárgynyereményeknek a nyertesekhez történő eljuttatását.

A felek 2010. augusztus 03-án a vállalkozási szerződést módosították akként, hogy az első megrendelés mennyisége 500.000 db lesz. Ennek megfelelően az alperes 500.000 db matricát rendelt meg, amelyet a felperes 2010. szeptember 10-én leszállított. Az alperes

a matricák ellenértékét megfizette.

2010. december 01-jén az alperes további 710.000 db matricát rendelt meg a felperestől.

2011. május 31-jén az alperes elállt a vállalkozási szerződéstől arra hivatkozva, hogy a felperes a szerződésben vállalt kötelezettségeit többszöri felszólítás ellenére sem teljesítette.

A felperes keresetében 231.069.000 forint + ÁFA kártérítés megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Azzal érvelt, hogy az alperes megszegte a vállalkozási szerződést, ugyanis nem rendelte meg az előzetesen általa szóban megjelölt nagyobb mennyiségű matricát, nem valósította meg az akcióhoz kapcsolódó internetes kommunikációs felületet, nem biztosította a nyereményeket, a promóciót érintően nem létesített szerződéses kapcsolatot az országos élelmiszerláncokkal, a kampány ideje alatt az egyéb termékeit is akcióztatta, nem teljesítette az elvárható bolti reklámok jelenlétét és nem dolgozta ki a kiegészítő marketing megjelenéseket sem. A matricák és hordfülek további megrendelésének elmaradásából eredően az állítása szerint 38.375.000 forint + ÁFA, az alperes részére biztosított televíziós megjelenések kapcsán 142.044.000 forint + ÁFA, míg az elektronikus és a rendezvényeken történő megjelenésekkel összefüggésben 42.600.000 forint + ÁFA jövedelemtől esett el, az általa ténylegesen kifejtett tevékenység meg nem térült ellenértéke pedig 8.050.000 forint + ÁFA.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Arra hivatkozott, hogy a vállalkozási szerződésben meghatározott kötelezettségeit maradéktalanul teljesítette.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította, a másodfokú bíróság pedig az elsőfokú ítéletet a per főtárgya tekintetében helybenhagyta.

A jogerős ítélet indokolása szerint a felperes a perben nem tudta bizonyítani, hogy az alperes a ténylegesen leszállított mennyiségen felül további matrica és hordfűl megrendelését vállalta, illetve, hogy a kampány és a nyereményakció lebonyolításával összefüggésben az írásbeli vállalkozási szerződésben rögzítettek felül további kötelezettségeket vállalt. Az alperes szerződésszegése ezért nem állapítható meg, így a felperes erre hivatkozással kártérítési igényt megalapozottan nem érvényesíthet. A rendelkezésre álló adatok egyébként sem támasztják alá azt, hogy a felperes a médiában való megjelenés kapcsán jövedelemtől esett volna el, illetve, hogy emiatt az alperes a felperes rovására gazdagodott volna.

A jogerős ítélet ellen - annak hatályon kívül helyezése, és elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatása és a keresetének

helyt adó döntés meghozatala, másodlagosan pedig az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt - a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel.

Kifejtette, hogy a bíróság a bizonyítékok téves értékelése alapján, iratellenesen állapította meg a közte és az alperes között létrejött szerződés tartalmát. A meghallgatott tanúk vallomásai és az általa csatolt okiratok alapján ugyanis a véleménye szerint megállapítható, hogy az írásbeli vállalkozási szerződésben foglaltakhoz képest a felek együttműködését szélesebb körben meghatározó komplex megállapodást kötöttek egymással, amelyben az alperes kötelezettséget vállalt jelentős számú, több millió matrica megrendelésére, a termékek országos szintű, egyidejű megjelenésének biztosítására, valamint ehhez kapcsolódóan a szükséges marketingeszközök boltokba való szállításának előkészítésére, végrehajtására és a nyeremények biztosítására is. Mindezeket az álláspontja szerint az általa az elsőfokú eljárás során becsatolt szóróanyagok, az alperes 2011. február 11-én kelt levele, az alperes által a részére küldött boltlista, továbbá ..., ...és ... tanúk vallomásai, valamint az alperes által megrendelt pontgyűjtő füzetek jelentős száma és a keletkezett plakátok, szórólapok és egyéb marketing termékek tartalma is alátámasztja. Sérelmezte, hogy a bíróság - a Pp. 221. §-ába ütköző módon - megfelelő indokát sem adta annak, hogy a tényállás megállapítása során a tanúk vallomásait és az általa előterjesztett több mint ezer oldal terjedelmű okirati bizonyítékot miért hagyta figyelmen kívül.

Előadta továbbá, hogy a csatolt okiratok a kára mértékét is igazolják, így e vonatkozásban - a bíróság szerinte téves tájékoztatásával ellentétben - szakértői bizonyításra nem volt szükség. Kiemelte, hogy a televíziós megjelenés lehetőségéhez közhasznú alapítványként valóban ingyenesen jutott hozzá, ez a lehetőség azonban jelentős piaci értéket képviselt, amellyel az alperes - mivel a szerződéses kötelezettségeit nem teljesítette, és így a termékei reklámozását nem ellentételezte - az ő rovására jelentős mértékben gazdagodott. Megjegyezte, hogy abban az esetben, ha az alperessel nem került volna szerződéses kapcsolatba, a médiában való megjelenés lehetőségét más gazdasági társaság részére biztosíthatta volna, és ebből eredően jelentős vagyoni előnye keletkezhett volna.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

A szerződés a Ptk. 205. § (1) bekezdése szerint a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre. A szerződés

létrejöttéhez a Ptk. 205. § (2) bekezdése értelmében a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. A szerződési akaratot a Ptk. 216. § (1) bekezdéséből kitűnően szóban, írásban, vagy ráutaló magatartással is kifejezésre lehet juttatni.

A felek közötti szerződés tartalmát a bíróság az írásbeli szerződés helyes értelmezése és az egyéb bizonyítékok helytálló értékelése alapján jogszabálysértés nélkül állapította meg. A meghallgatott tanúk vallomásai és a csatolt okiratok ugyanis nem támasztották alá azt, hogy a felek szóbeli megállapodásukkal a szerződéskötést megelőző tárgyalásokon elhangzottakat, illetve az előzetes levelezésükben foglaltakat is a szerződésük részévé tették. Erre figyelemmel nem volt megállapítható, hogy az alperes további nagy mennyiségű matrica megrendelését is vállalta, valamint, hogy a kampány és a nyereményakció lebonyolításával összefüggésben egyéb, az írásbeli vállalkozási szerződésben nem szereplő kötelezettségeket is vállalt. Ilyen konkrét alperesi kötelezettségvállalásra a felülvizsgálati kérelemben kifejtettekkel ellentétben az alperes 2011. február 11-én kelt levele sem utal.

Az alperes mindezekre tekintettel nem szegte meg a felek közötti szerződést azzal, hogy az átvett matricamennyiségen felül további matricát nem rendelt meg a felperestől, illetve, hogy az írásbeli szerződésben foglaltakon túl a kampány és a nyereményakció lebonyolításával kapcsolatban nem tett további intézkedéseket. Szerződésszegés hiányában pedig a felperes kártérítési igényt az alperessel szemben megalapozottan nem érvényesíthet. A szerződésszegésért való kártérítési felelősség megállapítására ugyanis a Ptk. 318. § (1) bekezdésének és 339. § (1) bekezdésének értelmében csak akkor kerülhet sor, ha a károsult bizonyítja kárát, a károkozó fél szerződésszegését mint jogellenes magatartást, valamint a kár és a szerződésszegés közötti okozati összefüggést, a károkozó pedig nem tudja igazolni, hogy a szerződésszerző teljesítés érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

Az alperes szerződésszegésén kívül a felperes a kárát sem bizonyította. A szerződés megszűnéséig általa nyújtott szolgáltatásnak a szerződésben meghatározott ellenértékét ugyanis - az elsőfokú ítélet indokolásában helyesen kifejtetteknek megfelelően - megkapta, így további díjkövetelést az alperessel szemben megalapozottan nem támaszthat. Az elmaradt haszon megállapítása pedig csak reálisan ellenőrizhető adatokon alapulhat. A média megjelenéssel összefüggő, mértékét tekintve sem bizonyított kárigény viszont nem ilyen tényeken, hanem feltételezések láncolatán alapszik, így ennek az igénynek a teljesítésére akkor sem kerülhetett volna sor, ha az alperes szerződésszegése egyébként megállapítható lett volna.

Az eljárási szabályok megsértése pedig a Pp. 275. § (3) és (4) bekezdése értelmében csak akkor eredményezheti a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, ha lényegesen kihatott az ügy érdemi elbírálására. Ilyen lényeges eljárási szabálysértést azonban a bíróság a jogerős ítélet indokolása körében sem követett el.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek megtérítést igénylő költsége nem merült fel, ezért a Kúriának ennek viseléséről nem kellett rendelkeznie.

A felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. november 07.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Attila s.k. előadó bíró, Kostyákné Dr. Vass Ágnes s.k. bíró